

γραφικοῖς πίναξι, καὶ πάντως αὐτός ἐστιν ὁ ἀκριβέστερος πάντων, τοῖς ῥέσσοις ἤδη τῶν ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τῆς Πρώτης μέχρι τῆς Πόνης, ἀρισερῶν παρισρῶν ὑποχωρηθέντων· ἔτω, ῥαδίως ἔτσι γεωγραφικὸν τι ἄξιον πίσεως ποιεῖν δύνανται.

Κατὰ τῆτον ἐν τὸν γεωγραφικὸν τῆς Βασσαραβίας πίνακα, διασχίζεσθαι καὶ ποιεῖν τὰ σόματα ὁ Ἰσρος ἀρχεται, πρὸς μεσημβρίαν πως τῆς φρερῆς Ἰσμαήλ, ἐν ἀρισερῶ τῆς λίμνης Ταλπῆχ· καὶ ὁ ἀρισερὸς βραχίων κλίνει πως πρὸς τὸ βόρειον, καὶ ὁ δεξιὸς πρὸς τὸ ἀνατολικονότιον· ὥσε τὴν ἀρχὴν τῆς σχηματιζομένης νήσου, ἐκ αὐχένα λεπτόν, ἀλλ' ὠμοπλάτην ὄλην, πλατεῖαν, μεγάλην εἶναι, καὶ τῷ ὄντι ἠρακλείαν, τῆς πλάτους ἀπὸ Ἰσμαήλ ὄντος μέχρι τῆς διασχίσεως. Ἡ νῆσος αὕτη, ἡ ἀρχομένη ἀπὸ τῆς διασχίσεως, καθήκει νῦν μέχρι θαλάσσης, πρὸς ἔω ἐκτεινομένη, καὶ ἡ μεγίστη ἐστὶ τῶν ἐν τοῖς σόμασι τῆς Ἰσρα. Αὕτη ἐστὶν ἡ Πεύκη τῆς Στράβωνος, ἡ πάλαι μὲν κατ' αὐτὸν ἑκατὸν εἴκοσι σταδίους ἀπέ-

χρσα τῆ Πόντε, νῦν δὲ ὑπ' αὐτῆ βρεχομέ-
νη. Ἐν δεξιᾷ ταύτης καὶ τῆ Σωληνᾶ σῶμα-
τος, ἔσιν ἡ δευτέρου τὸ μέγεθος νῆσος, ἀπὸ
θαλάσσης καὶ αὐτῆ ἀρχομένη, καὶ περαι-
μένη, πολὺ κάτω τῆς διασχίσεως, ἢ εἰς
ὄξυ, ἀλλ' εἰς πλατὺ καὶ αὐτῆ ἀπολήγεται.
Ἐπὲρ αὐτῆς δὲ νησίδιον τρίγωνον, ἢ τὴν
κορυφὴν ὁ πρωτεύων δεξιὸς βραχίων τῆ Ἰσρε
ποιεῖ, διασχιζόμενος εἰς τὸν Σωληνᾶν ἐν
ἀρισερᾷ, καὶ εἰς τὴν αὐλακα τῆ ἁγίας Γεωρ-
γίας ἐν δεξιᾷ· ἠδὲ βάσις βέβηκε τῆ ἄνωτέρω
δευτέρου νήσω τὸ μέγεθος. Τρίτη δὲ νῆσος
τὸ μέγεθος ἔσιν, ἡ δεξιὰ τῆς δευτέρας, καὶ
χωριζομένη ἀπὸ ταύτης τῆ τῆ ἁγίας Γεωργίας
αὐλακι ἢ σῶματι, πολὺ μείων ἑκατέρας τῶν
ἄνωτέρω, καθήκοντα καὶ αὐτῆ ἐς θάλασσαν.
Ἐν ἀρισερᾷ δὲ τῆς μεγάλης νήσε, ἀναμε-
ταξὺ Ἰσμαῆλ καὶ Κελλίας, ἢ πόρρω τῆ Ἰσμα-
ῆλ, διασχιζόμενος ὁ ἀρισερὸς βραχίων τε-
τράπλευρόν πως ποιεῖ, καθήκον μέχρι Κελ-
λίας, καὶ πολλὰ νησίδια ἐν ἑαυτῷ περιλαμ-
βάνον· καὶ αὐδὲς κάτω τῆ Κελλίας καὶ ἢ
πόρρω, διασχίζεται ὁ αὐτὸς βραχίων καὶ

κύλον μέγαν ποιεῖ, καὶ πολλὰ συμπερικλείει νησίδα, ἃ περ, μάλα προσφυῶς, κυκλάδας νήσους ὀνομάζειν δίκαιον. Ἐπειτα συνέρχεται πάλιν διασχισθεὶς ὁ βραχίων, καὶ συγκλειόμενος ἐσβάλλει ἐς τὸν Πόντον ἐνὶ σόματι, ὃ περ τὸ βορειότατον ἐστὶ. Πρὸ δὲ τῆς εἰσβολῆς ταύτης νησίδα τέσσαρα κεῖνται μικρὰ παντάπασι. Τῆς δὲ αὐλακος τῆς ἁγίας Γεωργίας διασχιζομένης καὶ ποιήσης τὸ τρίτον τῷ μεγέθει νησίον, ἢ δεξιὰ αὐλαξ, πολὺ μείων τῆς ἀριστερᾶς, εἰς λίμνην, Ραζὲλ ὀνομαζομένην, ἐσβάλλει, ἐς ἣν, καὶ ἕτερα ἑτέρωθεν ἐρχόμενα, ἐσβάλλουσιν ὕδατα· αὕτη δὲ ἡλίμνη ἐκβάλλει ἐς τὴν θάλασσαν δι' ἑνὸς μεγάλου σόματος, καὶ διὰ δύο μικρῶν πάμπαν κατωτέρω. Συναριθμημένους ἔν καὶ τῆς σόματος τῆς Ραζὲλ λίμνης, τέσσαρσι μεγάλοις σόμασιν ἐκβάλλει νῦν ὁ Ἰσρος εἰς θάλασσαν, πάλαι δὲ, πέντε μὲν κατὰ τὸν Ἡρόδοτον, ἑπτὰ δὲ κατὰ τὸν Στράβωνα. Εἰσὶ δὲ καὶ ὑπὲρ τὴν πρωτεύουσαν διάσχισιν τῆς Ἰσρου νησίδα, ὑπὲρ τῆς αὐχένος τῆς Ἡροδότου ὡς φησι καὶ Στράβων.

Ἄ δὲ παρ' ἡμῶν ἐρρέθησαν ἀνωτέρω περὶ τῆς νῦν καταστάσεως τῶν ἐκβολῶν τῆ Ἰσρα, ἐπομένων ἑτέροις γεωγραφικοῖς πίναξιν, εἰάδη ὡς εἴρηται ἤδη πρὸ δύο ἐνιαυτῶν, ἵν' οἱ ἀναγινώσκοντες εἰδείησαν ὡς ἔδεν γεωγραφικῶν πινάκων ἐσὶν ἀτελέζερον, καὶ ῥαδίως κρίνειν περὶ τέτων καὶ ἀποφαίνεσθαι, προπέτεια. Οἱ τὲς τόπους μόνον καλῶς εἰδότες ἰδίους ὄμμασι χρώμενοι, καὶ ἐν τῇ φαντασίᾳ αὐτῶν μετὰ προσοχῆς καὶ τῆς προσηκέσης ἐξετάσεως, ἐγκολλημένας τὰς εἰκόνας αὐτῶν ἔχοντες, ἔτσι καὶ ἀγράμματοι ὄντες, περὶ ὀρθότητος γεωγραφικῶν πινάκων κρίνῃσι κάλλιον. Οὐκἔν συγγνωμονικώτεροι ὄμεν, παλαιὰς πίνακας ὀρῶντες καὶ περιγραφὰς ἀναγινώσκοντες· εἰγάρ νῦν τὰ τοιαῦτα σφαλμάτων ἐσπανίζῃσι, τί δεῖ περὶ τῶν παλαιῶν νομίζειν, οἳ τῶν εὐκολυντικῶν ἡμετέρων τρόπων ἐξέρηντο.

Ὅδὲ ἡμᾶς τῆ Δαρείῃ βασιλικῆς τῷ ὄντι ἀμαθείας καὶ σκαιότητος καὶ ἀπονοίας τυγχάνει σημεῖον ἀναμφισβήτητον. Εἰδέ

τις καὶ τῆς ὠμότητος αὐτῆ καὶ ἀπανδρω-
πίας ζητεῖ σημεῖον, ἢ ἐκκρατεία αὐτῆ
πασίδηλον. Προσεδέισθω δ' ὁμοῦ καὶ
τὸ ἐφεξῆς, τὸ ἐκ ἀγρίας μόνον καὶ ἀπε-
ρισκέπτε βαρβαρότητος διάδεσιν δεικνύον,
ἀλλὰ καὶ ἀσικὴν δολιότητα καὶ ἐσκεμμένην
ἀπανδροπότητα ἐμφαῖνον. Εξελάννοντος
τὸν στρατὸν τῆ βαρβάρου, Οἰόβαζος, φησὶν
Ἡρόδοτος, ἐδεήθη, τριῶν ἐόντων οἱ παῖ-
δων, καὶ πάντων στρατευομένων, ἓνα αὐτῷ
καταλειφθῆναι· ὁ δὲ οἱ ἔφη, ὡς φίλῳ ἐόντι,
καὶ μετρίῳν δεομένῳ, πᾶντας τὰς παῖδας
καταλείψειν, καὶ κελεύει τὰς ἐπὶ τετῶν
ἐπεξεῶτας ἀποκτεῖναι πᾶντας τὰς Οἰοβάζε
παῖδας· καὶ ἔτοι ἀποσφαγέντες αὐτοῦ
ταύτη ἐλίποντο.

Τῶν δὲ ἐδνέων τέτων οἱ σαυρομάται τὰ
πρὸς βορέην ἄνεμον νέμονται ὑπὲρ ποτα-
μὸν Τάναϊν, ἀρχόμενοι ἐκ τῆ μυχῆ τῆς
Μαιήτιδος λίμνης· βεδινοὶ δὲ ὑπεροικέσσι
τέτων, γῆν νεμόμενοι πᾶσαν δασέην ὕλη
παντοίῃ, τῶν κατ' ὑπερθε πρὸς βορέην,
ἔρημος, καὶ μετὰ ταύτην ἀποκλίναντι

μᾶλλον πρὸς ἀπηλιώτην, νέμονται δυσσα-
γέται, ἔθνος πολλὸν καὶ ἴδιον. Συνεχέες
δὲ τέτοισι ἰῦρκαί, ὑπὲρ δὲ τέτων, τὸ πρὸς
τὴν ἠῶ τετραμμένον, οἰκέσσι σκύδαι ἄλ-
λοι, ἀπὸ τῶν βασιληῶν ἀποσάντες. Οἱ
βασιλῆιοι σκύδαι οἱ ἄριστοι καὶ τὰς ἄλλας
σκύδας νομίζοντες δέλως σφετέρως εἶναι.
Κατήκωσι δὲ ἔτοι, τὸ πρὸς τὴν μεσημ-
βρίην, ἐς τὴν Ταυρικὴν, ἀπὸ τῶν ταύρων
ἔτω παρονομαζομένην. Τὰ δὲ κατύπερθε,
πρὸς βορέην ἄνεμον, οἰκέσσι μελάγγλαινοι,
εἶματα μέλανα πᾶντες φορέοντες. Πέρην
μὲν ἔν τῷ Γέρρῳ ποταμῷ οἰκέσσι οἱ βασι-
λῆιοι σκύδαι, ἐντὸς δὲ, οἱ νομάδες σκύδαι,
τὰς ἔλληνες, οἱ οἰκέοντες ἐπὶ τῷ Ὑπανι-
ποταμῷ, βορυσθενεΐτας καλέσσι, σφέας
δὲ αὐτὰς, ὀλβιοπολίτας. Στράβων δὲ φησι,
πλεύσαντι δὲ τὸν βορυσθένη σαδίης διακο-
σίης, ὁμώνυμος αὐτῷ πόλις ἐστίν, ἣ δ' αὐτὴ
καὶ Ὀλβία καλεῖται, μέγα ἐμπορεῖον,
κτίσμα μιλησίων. Ἐντεῦθεν ὡς ἀπὸ με-
σαιτάτης τῆς Σκυθίας, τῆς περιγραφῆς Ηρό-
δοτος ἄρχεται. Τῶν γεωργῶν κατύπερθε,

πρὸς βορέην ἄνεμον, ἀνδροφάγοι οἰκέεσι.
Τὲς δὲ δυσσαγέτας πολλὸν καὶ ἴδιον ἔθνος
ὄντας, καδ' Ἡρόδοτον, πατέρας αὐτὲς τῆ
νῦν μεγάλη ἔθνος τῶν σλάβων, τῆ ἀπὸ
Βόλγα μέχρι Τριῆς, καὶ ἀπὸ Βαλτικῆς
θαλάσσης μέχρι Θεσσαλίας ἐκτεινομένε,
ἠγεῖσθαι, μὰ τὴν ἀλήθειαν, πιθανότητος
καὶ λόγου ἔκ ἀλλότριον.

Ταῦτα μὲν πρὸς ἠῶ τῆ Βορυσθένης.
Πρὸς δὲ ἐσπέρην πρῶτοι καλλιπίδαί, ἐόν-
τες Ἕλληνες σκύθαι, ὑπὲρ τέτων ἀλαζόνες.
Οὗτοι καὶ οἱ καλλιπίδαί, καὶ σῖτον σπεί-
ρῃσι, καὶ σιτεύονται, καὶ κρόμμυα καὶ
φακὲς καὶ σκόροδα καὶ κέγχρους. Ὑπὲρ δὲ
ἀλαζόνων οἰκέεσι σκύθαι ἀροτῆρες, οἱ ἔκ
ἐπὶ σιτήσει σπείρῃσι τὸν σῖτον ἀλλ' ἐπὶ
πρήσει. Τέτων δὲ κατύπερθε οἰκέεσι νευ-
ροί. Οἱ δὲ γελωνοί, εἰσὶ τὸ ἀρχαῖον Ἕλλη-
νες, ἔκ δὲ τῶν ἐμπορείων ἐξαναζάντες,
οἴκησαν ἐν τοῖσι βεδινοῖσι, καὶ γλώσση,
τὰ μὲν, σκυδικῆ, τὰ δὲ, ἑλληνικῆ χρέονται.
Βεδινοὶ δὲ ἐ τῆ αὐτῆ γλώσση χρέονται,
γελωνοῖς, ὑπὸ μέντοι ἑλλήνων καλέονται

καὶ οἱ βεδινοὶ, γελωνοὶ, ἐκ ὕρδῶς καλεούμενοι.

Ἡ Σκυθία τῆς Ἡροδότου, πρὸς ἐσπέραν καὶ βορρᾶν καὶ ἔω, αὕτη ἐστὶ. Τῆς Ἡροδότου λέγοντος, Εἰσὶ δὲ οἶδε οἱ μέγαν τὸν Ἰσρον ποιεῦντες ποταμοὶ, διὰ μὲν γε τῆς σκυδικῆς χώρας, πέντε μὲν οἱ ῥέοντες, τὸν τε σκύθαι Πόρατα (μᾶλλον δὲ Πέρατα (1)) καλέεσι, ἔλληνες δὲ πύρετον, καὶ ἄλλος Τιαραντὸς, καὶ Αραρός τε καὶ Νάπαρις καὶ Ορδησσός. Ο μὲν πρῶτος λεχθεὶς τῶν ποταμῶν (ὁ Πέρατα), μέγας καὶ πρὸς ἠῶ ῥέων, ἀνακοινῆται τῷ Ἰσρῷ τὸ ὕδωρ· ὁ δὲ

(1) Τεκμαίρομαι δὲ ὅτι Πούρατα ἔλεγον οἱ σκύθαι, καὶ οὐ Πόρατα, τῇ τε προφορᾷ τῶν νῦν κατοίκων Προυτ λεγόντων· καὶ τῇ γραφῇ τῇ ἑλληνικῇ· τὸ γὰρ υ πάντα οὐχ ὡς ι προέφερον οἱ ἔλληνες· εἰ γὰρ οὕτω, περιττὸν ἂν ἦν πάντα τὸ υ. Πῶς δὲ προῦφερον οἱ ἔλληνες; Ἐμοὶ δοκεῖ ὡς νῦν καὶ οἱ φρανσαῖοι, καὶ ὡς προφέρει τις ἂν τὸ ιον μονοσυλλάβως ἐπιτροχάδην διαλεγόμενος, καὶ ἡ προφορὰ αὕτη εἶθισται καὶ νῦν παρὰ τοῖς ἔλλησι. Θαύματος δὲ ἄξιον ὅτι τὸ ἰρῆς τοῦ Ἡροδότου καὶ τὸ τῦρκος καὶ τὸ κῦρτος τοῦ Στράβωνος, προφέρονται καὶ νῦν ἔτι ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων καθ' ἣν ἐγὼ προφορὰν τεκμαίρομαι τὴν τῇ τοῦ πλησιάζουσαν.

δεύτερος, καλέμενος Τιαραντός, πρὸς ἑσπέρης τε μᾶλλον, καὶ ἐλάσσων. Ο δὲ δὴ Αραρος καὶ ὁ Νάπαρις καὶ ὁ Ορδησσός, διὰ μέσθ τούτων ἔόντες, ἐσβάλλουσι ἐς τὸν Ἰσρον. Οὔτοι μὲν αὐτιγενέες ποταμοὶ σκυδικοὶ συμπληθύνουσι αὐτόν. Ἐκ δὲ ἀγαθύρων Μάρις ποταμὸς ἰέων συμμίσγεται τῷ Ἰσρῷ Ἐτέρωδι δὲ πάλιν. Ἦδη ὧν ἀπὸ μὲν τῆ Ἰσρο τὰ κατύπερθε ἐς τὴν μεσόγαιαν φέροντα, ἀποκλήνεται ἡ Σκυδική, ὑπὸ μὲν πρώτων, ἀγαθύρων· μετὰ δὲ, νευρῶν· ἔπειτα δὲ, ἀνδροφάγων· τελευταίων δὲ, μελαγχλαίνων. Ἐπειτα ἀπαριθμεῖ τὰς πρὸς ἑὼ τῆ Ἰσρο, καὶ μετ' αὐτόν ὀνομάζει Τύραν, ἧ ἐπὶ τῷ σώματι κατοικηνται Ἕλληνες. οἳ τυρῆται καλέονται· Ὑπανιὸν, Βορυσθένη, ὅς ἰχθύας καλλίσθας τε διακριδὸν καὶ πλείσθας παρέχεται· πίνεσθαι τε ἡδισθός ἐσὶ· ποίη τε, τῇ ἔσπειρεται ἡ χώρα, βαθυτάτη καὶ ἐπιχυλωτάτη πασέων ποιέων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, γίνεται, ἄλεσθε ἐπὶ τῷ σώματι αὐτῆ αὐτόματοι πηγνυνται ἄπλετοι· κήτεάτε μεγάλα, ἀνά-

κανθα, τὰ, ἀντακαίς καλέσσι, παρέχεται
εἰς ταρίχευσιν, ἄλλα τε πολλὰ δωυμάσαι
ἄξια . . . ἀγχῆ δὲ θαλάσσης οἱ συμμίσγε-
ται ὁ Ὑπανις, ἐς τῶντὸ ἔλος ἐκδιδῆς· Παν-
τικῆσθιν συμμισγόμενον τῷ βορυσθένει·
Ὑπάκριν, ἑβδομον Γέρρον καὶ τέλος,
ὄγδοον τὸν Τάναϊν, ὃς ἐκδιδοῖ ἐς τὴν κα-
λομένην λίμνην Μαιῆτιν, ἣ ἐρίζει σκύ-
δας τε τὰς βασιλῆας καὶ σαυρομάτας.
Ταῦτα, λέγω, τῆ Ἡροδότῃ λεγόντος δήλα
τὰ ὅρια αὐτῆς, ὁ Ἰσρος μέχρι τῆ Ολτε ἢ
καὶ ἐπέκεινα, μέχρι τῆ ὄρις τῆς Κραϊοβι-
κῆς καὶ τῆ Μπανάτ· καὶ γὰρ καὶ μετὰ
ταῦτα καὶ ἑτέρων παρομοίων ἐθνῶν τὸ
κράτος ὀρῶμεν μέχρι τέτῃ, ὡς φυσικὸν
ὄριον ὄντος, ἐκτεινόμενον· ἐδ' ἐξ ὧν Ἡρό-
δοτος λέγει, συνάγειν ἔχοι τις ἂν τὸν Ολ-
τον ὄρισὸν ὄριον· ὑπὲρ Ἰσρου δὲ ὁ καὶ νῦν
τὸν Ρεμενικὸν ἀγρὸν τῆ Αρδελίς διορίζει
ὄριον διὰ τῆ βορείς τῆς Μολδόβης μέχρι
τῆ Τύρα ἀφικνέμενον· πάντως γὰρ ἡ χώρα
τῶν ἀγαθύρων καὶ ἐς τὸ βόρειον τῆς Μολ-
δόβης ἐξ ἑῷ παρετείνετο, καὶ ἐκ δυσμῶν

ἴσως μέχρι τῆς συμβολῆς τῆ Ἰσρα καὶ τῆ Μάρεως· πάλαι γὰρ ὁ Μάρις, ἔλεγον, εἰσβάλλει εἰς τὸν Ἰσρον καὶ ἔχ ὁ Τισσός· νῦν ἔτος ὑπερίσχυσε, καὶ τὰναντία λέγομεν. Ἐξ ἑω δὲ, ὄριον τῆς Σκυθίας τῆ Ἡροδότῃ ὁ Τάναϊς. Ἀγάθουρσοι δὲ ἀβρότατοὶ εἰσι καὶ χρυσοφόροι τὰ μάλιςα· ἐπίκοινον δὲ τῶν γυναικῶν τὴν μίξιν ποιεῦνται (κοινὸν τῆτο καὶ ἄλλοις σκύθαις), ἵνα κασσίγητοῖτε ἀλλήλων ἕωσι, καὶ οἰκήμοι ἐόντες πᾶντες, μήτε φθόνῳ, μήτε ἔχδει χρέωνται ἐς ἀλλήλους.

Ἡμῖν δοκεῖ ἡ πολύχρυσος ἄρκτος Ἡροδότῃ, ἡ χώρα τῶν ἀγαθύρσων εἶναι, νεμομένων τὰ μέχρι Τισσῆ ἴσως. Ἐκ δὲ ἄρκτε, φησὶ, τῆς Εὐρώπης πολλῶ τοι πλείσος χρυσοῦ φαίνεται ἔων, ὅπως μὲν γινόμενος ἔκ ἔχω τῆτο ἀτρεκέως εἶπαι. Εἰ δὲ ἀγνοῦντι ἔοικεν, ἔδεν ξένον· καὶ γὰρ καὶ τὸ ἤλεκτρον καὶ τὸν κασσίτερον, τὰ πολὺ πρὸ τῆ Ὀμήρῃ, καὶ πρὸ τῆ τρωϊκῆ πολέμου, εἰς τὰ μεσημβρινὰ τῆς Εὐρώπης καὶ ἀπλῶς ἐς τὰ παραμεσόγεια κομιζόμενα, ὁμολογεῖ μὲν

Ε

ἐκ τῶν ἐσχάτων τῆς Εὐρώπης φοιτᾶν ἐκιά-
τερα, διαπορεῖ δὲ περὶ τούτων ὅλως καὶ ἀμ-
φιβάλλει· φησὶ γάρ, περὶ δὲ τῶν ἐν τῇ Εὐ-
ρώπῃ τῶν πρὸς ἐσπέρην ἐσχατιέων, ἔχω
μὲν ἐκ ἀτρεκέως εἶπαι· ἔτε γὰρ ἔγωγε ἐν-
δέκομαι Ηριδανὸν καλέεσθαι πρὸς βαρβά-
ρων ποταμὸν, ἐκδιδόντα ἐς θάλασσαν τὴν
πρὸς βορέην ἄνεμον, ἀπὸ τευ τὸ ἤλεκτρον
φοιτᾶν λόγος ἐστὶ, ἔτε νήσους οἶδα κασσιτε-
ρίδας ἐσθας, ἐκ τῶν ὁ κασσίτερος ἡμῖν
φοιτᾶ. Τέτο μὲν γὰρ ὁ Ηριδανὸς αὐτὸς
κατηγορεῖ τὸ ὄνομα, ὡς ἔστιν ἐλληνικὸν
καὶ ἔ βάρβαρον, ὑπὸ ποιητῆ δέ τινος ποιη-
θέν· ἔτε δὲ ὑδενὸς αὐτόπτεω ἔ δύναμαι
ἀκῆσαι μελετῶν, ὅπως θάλασσά ἐστι τὰ ἐπέ-
κεινα Εὐρώπης. Εξ ἐσχάτων δ' ὧν τῆς
Εὐρώπης ὁ κασσίτερος ἡμῖν φοιτᾶ καὶ τὸ
ἤλεκτρον. Εἰσι δ' ἔν καὶ ἀπορῆντος καὶ
ἀμφιβάλλοντος καὶ τρόπον τινὰ, ἀπαναι-
νομένους τῆ Ηροδότου, πολλῆ λόγος ἄξια τὰ
λεγόμενα· μανθάνομεν γὰρ καὶ παρ' αὐτῆ,
καὶ τοὶ ἀπαναινομένους πως, ἃ καὶ τοῖς πρὸ
αὐτῆ ἦσαν ἐκ ἄγνοια· οἶδαμεν γὰρ νῦν ὅτι

ἐκείθεν ἀφικνεῖται καὶ νῦν ἡμῖν καὶ ὁ κρισίτερος καὶ τὸ ἤλεκτρον, καὶ τὰ νῦν γνωσκόμενα ἐπικυροῖ τὰ πάλαι ἀμφιβαλλόμενα. Οὐμὴν ἐδὲ τὰ ὀνόματα ποιητῆτινός εἰσι πλάσματα, ἀπροσεξία δὲ καὶ ἀνεπισασία τοιαῦτα ἐρρέθησαν, ὥς εἰμὴ ἕδει καὶ τὴν τότε μανίαν τῆ μεταφράζειν τὰ ἀμετάφρασα, ἢ μηδ' ὅλως τῷ νῦ τῶν λεγομένων προσέχοντας, ἀντικαθιστῆν ἑτερογλώσσοις ἐκείνοις ἕτερα ἐθνικὰ τάχα καὶ ιδιόγλωσσα ὀνόματα, δεόν τὰ κύρια τῶν ὀνομάτων ἀμετακίνητα καὶ ἀπαράλλακτα, ὥς ἐνι, φυλάττειν, καὶ τὴν ἰσορίαν ἕτω καὶ τὴν γεωγραφίαν πολλῶν δυσχερειῶν ἀπαλλάττεσθαι.

Ἀλλ' ὀρέγεσθαι μὲν μανθάνειν, ὥς ἴδιον ἀνδρῶπε, μὴ δύνασθαι δὲ καὶ ἀγνοεῖν ὁμολογεῖν, ἐπαινετέον· περιμένειν δὲ ἐπιμένοντα καὶ σπευδάζοντα, ἢτοι παρ' ἑαυτῆ ἢ παρ' ἄλλων μαθεῖν τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐπέχειν περὶ τῶν μὴ δοκέντων, μηδὲν ὑποτιθέμενον, μηδὲν ἀποφάσκοντα, μηδὲν ἀποφαινόμενον, μηδὲν ἀνεξετάσως παρα-

δεχόμενον ἢ ἀποδεχόμενον, φιλόσοφον.
Ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι ἔχ' ἕως τὰ πολλὰ ἐπι-
τάς γνώσεις τῶν ὄντων βαδίζουσιν. Οὐ λό-
γος ἐνταῦθα περὶ τῶν ἀλευροπτέρων ψυχα-
ρίων, περὶ τῶν ἀτεχνῶς ὄντων σκιαὶ αἴσ-
θουσαι, ὡς οἱ πολὺ πλείους δι' ἡθικὴν ἢ φυσι-
κὴν περίεσσαν· ἀλλὰ περὶ μόνων, οἳ οἶοι
πέπνυνται, οἵπερ, κακῇ τύχῃ, τῶν λόγου
μετεχόντων, πολλοσημόριον· καὶ γὰρ καὶ
οἱ τοιοῦτοι, ὅτε μὲν ἄγαν τῆ μαθεῖν καὶ
ἀποφαίνεσθαι ἐφιέμενοι, καὶ τὴν ἀγνοίαν,
ἣν εἰλικρινῶς ὁμολογεῖν, φιλόσοφον, ἀχρη-
στοτέραν σφίσιν Ολύμπου καὶ Οσσης, καὶ
ἀνύποιον ἀνάνδρως ἡγέμενοι, πραγμάτων
σερέμενοι, ὑποδέσεσι χαίρουσιν· ὅτε δὲ,
τὰς λόγους τῶν πρὸ αὐτῶν ἐξετάζειν καὶ ἐν
χοῶν ὀιονεῖ χυμικῶς δοκιμάζειν, ἢ μὴ βε-
λόμενοι, ἢ μὴ δυνάμενοι, ἢ νωδρεύοντες·
τείνει γὰρ ὡς ἐπὶ κέντρον ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ
τὴν νωδρότητα, ἢ τέλος, εἴπωμεν καὶ τῆτο
τὸ συμβαῖνον συχνότερα, πάθεσι καὶ ἀσθε-
νεῖα ψυχῆς κωλύμενοι, τὰ μὲν, ἔδ' ἀνε-
νεγκεῖν ἠξίωσαν, τὰ δὲ, ὡς μυθεῖς καὶ

πλάσματα τάχα ἀναφέροντες, ἀπέρριψαν, ἄνδρες ἄλλως ἀξιόλογοι καὶ πολλῶ σέβατος καὶ εὐγνωμοσύνης ἄξιοι.

Ἀλλὰ χάρις μὲν αὐτοῖς μὴ σιωπήσασι, καὶ διὰ τὰ δοκῶντα αὐτοῖς πλάσματα, ἃ δὲ περιφρονηθέντα, σιωπῆς ἔτυχον, πόδον ταῦτα πολὺν ἡμῖν ἐσερημένοις ἐμβάλλει καὶ μομφῆς ἀξία ἢ σιωπῆ κρίνεται. **Ηρόδοτος** μὲν ἔν, τῷ τε λόγῳ καὶ τῷ ἤθει τὸν χαρακτῆρα ἀσειῶς καὶ ἠδὺς τυγχάνων, γελῶ, φησιν, ὄρων γῆς περιόδους πολλὰς γράψαντας, οἱ **Ωκεανόν** τε γράψουσι πέριξ, τὴν τε γῆν κυκλοτερέα ὡς ἀπὸ τόρου. **Στράβων** πάλιν σπευδαιότερος καὶ καταπτικώτερος τῷ δέοντος τυγχάνων, **Ηρόδοτον** καὶ **Ελληνικόν** καὶ **Εὐδοξόν** παρὰ λόγον περιφρονῶν, καὶ καταφεύδουσαι καὶ καταφλυαρεῖν αὐτὸς λέγων, καὶ ταῦτα ἀναντιρρήτως ἀληθῆ λέγοντας, ὡς τάχα φαντασιογεννήματα μὴ προσφερόμενος, ἔλαθεν ἑαυτὸν, ἀφιλόσοφα πάντα προσενεχθεῖς, καὶ τοῦ τῆς φιλοσοφίας ὄνομα ἐπὶ σόματος ἀεὶ φέρων καὶ φιλόσοφος τῷ ὄντι τυγχάνων,

καὶ ἀντὶ πλασμάτων, ἀπεσύριξε τὴν ἱερὰν ἀλήθειαν. Πυθία δὲ τῷ μασσαλιώτῃ, ἀντὶ τῆς σέβασθαι αὐτὸν πολλὰ γεωγραφίας ἔνεκα πονήσαντα, ἐχθροπαδέσερον φέρεται, καὶ τὸ καταφύσης καὶ καταφλύαρος μᾶλλον ἐπιδαφιλεύεται, καὶ ἔδ' ὑπάρξει ποτὲ τὴν αὐτῆ περιήγησιν οἶεται. Ἀλλ' εἰ καὶ λεπτολογίαί τινὲς ἀπίθανοι, ἢ περιήγησις γεμὴν τῆ Πυθία πάντως ὑπῆρξε, καὶ ὁ σοφὸς ἡμῖν καὶ ἀκάμαντος μασσαλιώτης μέχρι τῆς σώματος τῆς Βαλτικῆς καὶ ἐπέκεινα ἴσως ἀφίκετο, τῶν μερῶν ἐκείνων πλεῖον καὶ πάλαι πλεμμένων ἢ Ἡροδότῳ καὶ Στράβωνι, καὶ ἄλλοις ἐδόκει. Στράβων, εἰ περίληψιν τινα ἀκριβῆ ἐν τοῖς αὐτῆ πονήμασι παρεμβεβλήκει τῆς τῆ Πυθίας περιηγήσεως, πολὺ πολυτιμότερα ἦσαν ἂν ἡμῖν τὰ πολύτιμα αὐτῆ συγγράματα. Ἀλλ' ἴσως ἐν τῇ μὴ εὐρεθείσῃ ἔτι ἱστορίᾳ αὐτῆ, ἢ ἀξιόλογος αὕτη περιήγησις παρεμβέβληται, ἐς ἀναίρεσιν πάντως· καὶ εἶδε ἡμῖν καὶ ταύτην τὴν ἀξιολογωτάτην πάντως ἱστορίαν ὁ χρόνος ἀνακαλύψειεν.

Αλλά μήποτε τὰ ἐπὶ Στράβωνος τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον πρὸς τὰ ἐφ' Ἡροδότου, ὃν καὶ τὰ ἐπὶ τέττε πρὸς τὰ ἐφ' Ὀμήρου, καὶ ἤδεσαν οἱ ἐφ' Ὀμήρου κάλλιον τὰ βόρεια, ἢπερ οἱ ἐφ' Ἡροδότου, ὥσπερ καὶ αὐτὸς Ἡρόδοτος ἤδει κάλλιον τινὰ τῆ λογοποιὸν φάσκοντος αὐτὸν Στράβωνος; Ὀμήρου γὰρ λέγοντος,

„Ἐγγύς γὰρ νυκτὸς τε καὶ ἡματὸς εἰσι κέλευθα,

„Ἐνθα δὲ κίμμεριων ἀνδρῶν δῆμοι τε, πόλεις τε,

„Ἡέρι καὶ νεφέλη κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοῦς,

„Ἡέλιος Φαίδρον ἐπιδέσκειται ἀκτίνεσσιν,

„Ἄλλ' ἐπὶ νυξ ὅλοη τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι.

φανερὸν ὅτι τὰ ὑπερβόρεια γνωστότερα ἐτύγχανον· ἢ γὰρ ἂν Ὀμηρος τοιαῦτα ἔλεγε, καὶ πλάττειν αὐτὸν ὑποτιδέναί, ὡν τὴν ὑπαρξιν ἀγνοεῖν ὑποτίδεμεν, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἢ δ' ἡμῖν δέμις, ἢ δ' αὐτῷ δυνατὸν. Οἶδαμεν νῦν ὅτι πράγματα τὰ πάλαι καὶ νῦν ὑφανθένως καὶ ἀλαζόνως νομιζόμενα πλάσματα. Ἄλλ' Ὀμηρος ἀληθεύει; ἴσως καὶ μὴ βελόμενος, 'μὴ πισεύων καὶ αὐτὸς τὰ πρὸ αὐτῆ ἢ καὶ ἐστ' αὐτῆ γνωσκόμενα, καὶ ἀψεντεία ποιητικῆ, μύ-

δοις εἰς τὰ σκοπόμενα τοῖς λεγομένοις
 χρώμενος, ὡς καὶ Στράβων οἶεται.

Στράβων ἀπισεῖν ἄπαξ γνῆς, δημορῆς
 δὲ ἄλλως μέγας τυγχάνων, εἰς ἀλληγορίας
 καὶ αἰνίγματα καταφεύγει, τῷ μασσα-
 λιότηϊ Πυθιά συμφάσκειν κατ' ἕδρα τρό-
 πον βελόμενος, ἰσχυρογνωμονῶν ἐκτόπως
 νῆ τὴν ἀλήθειαν. Καὶ μὴν καὶ τὸν κιμμέ-
 ριον, φησὶ, βόσπορον οἶδε καὶ τὰς κιμμε-
 ρίαις, οἷ, κατ' αὐτὸν ἢ μικρὸν πρὸ αὐτῆ,
 μέχρις Ἰωνίας ἐπέδραμον τὴν ἐκ Βοσπόρου
 πᾶσαν. Αἰνίττεται γὰρ καὶ τὸ κλίμα τῆς
 χώρας αὐτῶν ζοφῶδες ὄν, ἐν οἷς λέγει,

Ἠέρι καὶ νεφέλη . . .

καὶ κατωτέρω αὖθις φησὶ, καὶ τὰς κιμμε-
 ρίαις εἰδὼς τὰς κατοικῆντας τὸν κιμμέριον
 βόσπορον, πρὸς βορρᾶν ὄντα καὶ ζοφῶδη,
 μετήγαγεν εἰς σκοτεινὸν τινα τόπον οἰκειῶς
 τὸν κατ' ἄδην, χρήσιμον πρὸς τὴν μυθο-
 ποιίαν τὴν ἐν τῇ πλάνῃ. Ἦδει, ναί, τὰς
 κιμμερίαις, ἀλλ' ἐνταῦθα τῷ Ομηρῷ λόγος
 οὐ περὶ τῶν ἐν Βοσπόρῳ κιμμερίων, ἀλλὰ

περὶ τῶν κίμμερίων τῶν παρωκεανίων, ὅπερ

„Εγγὺς νυκτός τε καὶ ἡματος εἰσὶ κέλευθα.

ὅπερ ὀμίχλαι παχεῖαι σχεδὸν αἰθραὶ, καὶ ζόφος καὶ μεσβρανῦντος ἡλίου, ὡς περ ἐν τῷ βορείῳ τῷ Δαυτζλάνδ· καὶ φάσκειν μεταγείν τὰς βοσπορίδας εἰς ἕτερον τόπον, καὶ παρεκλαμβάνειν ἕτω καὶ διασρέφειν τὸν νῦν τῷ ποιητῷ πρὸς ἀρέσκειαν, περιττὸν πάντη πάντως ἐσὶ καὶ ἄχαρι, καὶ ἀνδρομηρικὰ τῷ ὄντι πράττειν παντάπασιν. Ἰδὲ καὶ τὸν Ωκεανὸν καὶ τὰς πλημμύρας αὐτῷ, καὶ παρ' αὐτῷ ἀψόρροος ἐσὶ.

„Τρεῖς μὲν γὰρ ἀνίησιν ἐπὶ ἡματι, τρεῖς δ' ἀναροιβδαῖ(1).

Ὁ κασσίτερος καὶ τὸ ἤλεκτρον γνωστὰ ἦν καὶ πρὸ αὐτῷ ἔτι· ἔτι δὲ καὶ οἱ τόποι ἀφ' ὧν ἀφικνῦντο. Ἰδὲ καὶ τὰ πρὸς δυσμὰς τῆς Ἀφρικῆς, καὶ τὰ πρὸς μεσημβρίαν καὶ ἀνατολὰς, καὶ ὁ τῆς Ἀφρικῆς περίπλευς πρὸ αὐτῷ πάντως ἕκ ἐτύγχανε σπάνιος· εἰ δ' ἠμφισβήτηται μετ' αὐτὸν, ἕδεν ξένον, καὶ

(1) Εἰ δὲ μὴ τρεῖς ἀλλὰ δις, τάχα τῆς ἰσορίας παραπεσούσης ἢ τῆς γραφῆς διημαρτημένης, φησὶν ὁ Στράβων.

**Κασπία ἢ ἀπ' ἐωϋτῆς θάλασσα, ἠνέωκται
πολὸ ὕψερον.**

„**Ἀλλά σε ἐς ἠλύσιον πεδίουν....**

Τῆ περ...

„**Οὐ νιφετὸς ἔτ' ἄρ' χειμῶν πολὺς, ἔτε ποτ' ὄμβρος.**

„**Αἰθίοπες τοὶ διχθαῖ διδάσονται ἴσχατοι ἀνδρῶν**

„**Οἱ μὲν, δυσσομένε Ἰπερίωνος, οἱ δ', ἀνιόντος.**

**Ἦδεσαν ἔν' ἐφ' Ομήρου καὶ πρὸ αὐτῶ,
ὅτι ἐσὶ τόπος ἐν ᾧ ἡ δύσις ἐγγύς ἐσὶ τῆ ἀνα-
τολῆ, καὶ δῆμοι καὶ πόλεις ἐν τοῖς παρω-
κεανίοις· καὶ τὰς κατοίκους τῆς ἐώας καὶ δυ-
τικῆς Ἀφρικῆς, ὅπερ διηνεκὲς τὸ θέρους· καὶ
πόθεν τὸ ἤλεκτρον καὶ ὁ κασσίτερος, καὶ
ὡς πολυτίμητόν τι ἱστορικὸν τῶν παλαιῶν
γνώσεων, ἠγητέον τὰ τὰ γηραιῶ καὶ γερα-
ρῶ Ομήρου ποιήματα, ἀλλ' ἔχι ὡς πλάσμα-
τα αἰνιγματωδῶς ψυχαγωγίας, ἢ διδασκα-
λίας χάριν μόνον γραφέντα, ἠγεῖσθαι ἀσε-
βῶς τὰ γραφόμενα.**

**Διονύσιος μὲν ὁ περιηγητῆς δέχεται τὴν
περιήγησιν τῆ Πυθία, καὶ τὴν Θέλην πολ-
λῶ βορειότεραν τῶν βρετανίδων νήσων εἶ-
ναι λέγει, ἐν οἷς φησὶ,**